

УДК [378.016: 613.] – 057.87 (043.5)

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2021.3.1.22>

А. М. ЦИПЛЮК

кандидат педагогічних наук,

старший викладач кафедри теорії та методики дошкільної освіти,

*Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради,
м. Луцьк, Україна*

Електронна пошта: atsyplyuk@ipc.ukr.education

<https://orcid.org/0000-0002-1307-8005>

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО СТВОРЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА У ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У статті репрезентовано матеріали наукового пошуку стосовно розроблення експериментальної моделі формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти, в якій виокремлено блоки: цільовий, теоретико-методологічний, змістово-технологічний, діагностико-результативний.

Цільовий блок як системоутворювальний акумулює наявність конкретної мети – формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти.

Теоретико-методологічний блок моделі репрезентує підходи (особистісно орієнтований, особистісно-діяльнісний, аксіологічний, компетентнісний, синергетичний, системний) щодо організації процесу підготовки студентів (спеціальність 012 Дошкільна освіта) до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти, а також загальнодидактичні та специфічні принципи їх підготовки.

Змістово-технологічний блок базується на організації процесу підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти (теоретична і практична частини), технологічному аспекті його забезпечення під впливом усіх компонентів цілісного освітнього процесу (зміст, форми, методи, засоби навчання).

Діагностико-результативний блок відображає динаміку процесу формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти.

Дієвість та результативність запропонованої експериментальної моделі підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти потребує забезпечення відповідних умов: актуалізація стимулювально-позитивного впливу на емоційно-ціннісно-мотиваційну сферу майбутніх вихователів (особистісно-мотиваційний компонент); дидактико-методичне забезпечення підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти (когнітивний компонент); активізація рефлексивних, комунікативних та організаційних умінь і навичок здоров'язбережувальної діяльності майбутніх вихователів через запровадження інтерактивної взаємодії у форматі «викладач-студент-дошкільник» (процесуально-діяльнісний компонент).

Ключові слова: педагогічна модель, професійна підготовка, вихователь закладу дошкільної освіти, здоров'язбережувальне середовище.

Постановка проблеми. Питання збереження та зміцнення здоров'я у наш час набувають особливої значущості. У вирішенні цієї проблеми провідна роль належить освіті, зокрема її первинній ланці – дошкільній, яка на законодавчому рівні визнана стартовою платформою особистісного розвитку дитини, а головне її завдання полягає у створенні здоров'язбережувального середовища у кожному закладі дошкільної освіти, формуванні здорової особистості.

Відтак вищезазначене актуалізує необхідність у підготовці висококваліфікованих фахів-

ців у галузі дошкільної освіти, вироблення у них стійкої мотивації, ціннісних орієнтацій щодо здоров'я, озброєння необхідними знаннями процесу формування здорового способу життя дітей дошкільного віку.

Завдання щодо збереження здоров'я дітей, пошук нових моделей організації навчання в закладах освіти, спрямованих на гармонізацію розвитку дитини, відображено в низці вітчизняних документів, зокрема Законі України «Про дошкільну освіту», Базовому компоненті дошкільної освіти в Україні, Законі України «Про охорону дитинства», Указі пре-

зидента Про національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація», Концепції формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді, Національній стратегії розбудови безпечного та здорового освітнього середовища, Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ. З огляду на це проблема формування у майбутніх вихователів готовності до створення здоров'язбережувального середовища набуває особливої актуальності.

Аналіз попередніх досліджень. Конструктивними у контексті дослідження є роботи таких вчених, як Н. Бугаєць, В. Гриньова, Р. Гуревич, І. Зязюн, Л. Карпова, Л. Кондрашова, Р. Кузьменко, Р. Пріма та інші. Дослідженню проблеми професійної підготовки фахівців у напрямі здоров'язбереження присвячені праці О. Антонової, Н. Белікової, О. Біди, Я. Галети, Н. Денисенко, Б. Долинського, В. Єфімової, М. Лук'янченка, Н. Поліщук, Л. Сущенко та інших. Наукове зацікавлення становлять різноаспектні дослідження, пов'язані зі створенням та організацією здоров'язбережувального (здоров'язорієнтованого) середовища в різних закладах освіти (О. Бельорін-Еррера, С. Дудко, Н. Лісневська, Н. Левінець). Деякі аспекти заявленої проблеми висвітлено у працях Т. Бойченко, В. Войтенко, М. Гриньової та інших.

Водночас питання формування у майбутніх вихователів готовності до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти, на наш погляд, залишилося не достатньо розкритим.

Мета статті – опис моделі формування у майбутніх вихователів готовності до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти.

Виклад основного матеріалу. Зауважимо, що здоров'язбереження аналізується нами як педагогічний феномен, що характеризує системну спрямованість зусиль суб'єктів освітнього процесу на забезпечення фізичного, духовного, психічного й соціального благополуччя дитини. Встановлено, що інтегративною ознакою підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища є сформована готовність до цієї діяльності як динамічна інтегративна особис-

тісно-професійна якість. Феномен «*готовність майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища в закладі дошкільної освіти*» потрактовано у дослідженні як інтегративне утворення, що формується у процесі професійної освіти, самоосвіти та творчої професійної самореалізації фахівця дошкільної освіти, містить сукупність особистісних якостей, які акумулюють знання про людину та її здоров'я, здоровий спосіб життя, мотиви здоров'язбережувальної поведінки щодо себе та навколишнього світу, потребу в оволодінні методами, технологіями збереження здоров'я, орієнтацію на самопізнання та саморозвиток (здоров'язбережувальна компетентність).

Ми виходили з того, що застосування системного підходу до дослідження педагогічних явищ нерозривно пов'язане з побудовою моделі феномена, що вивчається. Передусім відзначимо, що модель (франц. *modele*, від латин. *modulus* – міра, образ, норма) у логіці й методології науки розуміється як аналог (схема, структура, знакова система) певного фрагмента природної та соціальної реальності, породження людської культури, концептуально-теоретичної освіти – оригіналу моделі [Козак].

Принагідно зазначимо, що у визначенні концептуальних засад педагогічної моделі формування готовності студентів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти ми спиралися на *пріоритетні* в сучасних умовах психолого-педагогічні *підходи*. Охарактеризуємо їх. *Особистісно орієнтований* – особливість його полягає в забезпеченні розвитку і саморозвитку студента як суб'єкта пізнання [Фокшек]. При цьому вихідним пунктом є уявлення про особистість як мету і як фактор освітнього процесу [Дубасенюк], який своєю чергою протікає активно, різнобічно, завдяки чому відбувається розвиток й становлення фахівця в багатоманітності його можливостей та здібностей. *Особистісно-діяльнісний* – як основа організації означеного освітнього процесу, який передбачає, по-перше, забезпечення умов особистісної самоактуалізації та особистісного росту студентів, надає свободу вибору навчальної траєкторії, посібників, методів [Фокін], по-друге, формує активність майбутнього фахівця, його

готовність до навчальної діяльності, до вирішення проблемних завдань, здатності гнучко й нестандартно використовувати здобуті знання й уміння, по-третє, забезпечує єдність зовнішніх (мотив досягнення) та внутрішніх (пізнавальний мотив) мотивів [Фокін : 88].

Позиція викладача за такого підходу полягає в цілеспрямованій організації та управлінні навчальною діяльністю в загальному контексті життєдіяльності студентів, у допомозі ставати особистістю, суб'єктом, а не тільки об'єктом педагогічних впливів [Фокін : 86].

Аксіологічний – згідно з цим підходом провідне місце у становленні особистості та її прагненні до самореалізації займає ціннісно-смилова сфера, що охоплює ціннісні орієнтації й стосунки, а також систему особистісних смислів. Саме з цих позицій, солідаризуючись із Т. Андрющенко, здоров'я розглядається нами як найвища цінність людини [Андрющенко], провідний орієнтир професійної діяльності. Аксіологічний підхід дає підстави розуміти готовність майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища як фахову цінність, як елемент внутрішньої структури особистості, який виражає її суб'єктивне ставлення до суспільно значущої цінності здоров'я, та окремих компонентів педагогічної діяльності.

Синергетичний (системно-інтегрований) – від грецького “sinergos” – спільна дія, співробітництво – в основі підходу лежить знання про самоорганізацію й саморозвиток відкритих (передбачають наявність комунікаційних каналів із зовнішнім середовищем для обміну інформацією, енергією тощо) нелінійних (таких, що мають різноманітні, часто альтернативні, варіанти розвитку та реакцій на впливи ззовні) систем, якими може бути освітній процес, особистість студента, особистість викладача; передбачає встановлення позитивного зворотного зв'язку, який виникає між системою та середовищем, а отже, спонукає до застосування діалогових форм взаємодії, що інтенсифікує процес розвитку студентів, особистісно-професійний ріст педагогів, а діалог думок, мотивів, ціннісних орієнтирів сприяє формуванню духовно багатой, моральної і емоційно сприятливої атмосфери освітнього середовища, розвитку і розкриття неповторних індивідуальностей його членів [Фокшек]. *Ком-*

петентнісний – передбачає набуття студентами набору компетентностей (комплекси умінь, здатності, знання в дії), котрі акумулюють інтегрований результат їхньої підготовки до створення здоров'язбережувального середовища та демонструють здатність практично діяти, застосовувати досвід діяльності в конкретній сфері [Бех : 3].

Системний – дозволяє розглядати підготовку майбутніх вихователів як цілісний цілеспрямований процес, якому притаманна єдність духовно-особистісних, соціальних та психолого-педагогічних компонентів навчання і виховання.

У контексті системного підходу під час моделювання процесу підготовки майбутніх фахівців у галузі дошкілля до створення здоров'язбережувального середовища вихідними для нас є *принципи*, опора на які сприятиме оптимальності організації освітнього процесу закладу вищої освіти і водночас його результативності. Ми виходили з того, що тільки в тому разі, коли під час прийняття рішення враховуються всі закономірні зв'язки між компонентами системи (зміст, форми організації, етапи діяльності тощо), можна очікувати, що буде обрано оптимальний варіант; коли діяльність, спілкування і міжособистісні стосунки в освітньому середовищі вищої школи будуватимуться на пріоритетах загальнолюдських, духовно-моральних цінностей, цінностей культури і особистості [Козак : 132].

Відтак, погоджуючись із думкою науковців (Ю. Бабанський, І. Малафійк, М. Фіцула), підґрунтям ефективної організації та функціонування системи означеної підготовки є реалізація *загальнодидактичних принципів*: *гуманізації* (визнання унікальної цінності того, хто навчається, концентрація на особистісних потребах людини, ціннісних вимірах щодо пізнання світу, самопізнання, надання можливості кожному досягти бажаного на основі розвитку власних якостей, за рахунок власних зусиль); *динамізації* (реагування системи професійної підготовки майбутніх вихователів на зміни соціально-професійної практики, вдосконалення змісту освіти, її методичного апарату); *оптимізації навчального процесу* (раціональне використання навчального часу, відведеного на вивчення педагогічних дисциплін здоров'язбережувальної спрямова-

ності); *систематизації* (логічно-послідовне розгортання навчального процесу як цілісної педагогічної системи, взаємозв'язок усіх її структурних і функціональних компонентів); *діалогізації* (побудова освітнього процесу на основі суб'єкт-суб'єктної парадигми, в якій викладач і студент є рівноправними партнерами педагогічної взаємодії); *міжпредметної інтеграції знань* (встановлення міжпредметних зв'язків як дидактичного засобу, який передбачає комплексний підхід до формування й засвоєння змісту освіти, що надає можливість здійснювати зв'язки між предметами для поглибленого, всебічного розгляду питання формування здоров'язбережувального середовища) [Савченко].

З огляду на означені позиції нами визначені такі *специфічні принципи*: *емоційності, саморозвитку, синергії, інноваційності*. Конкретизуємо їх: *принцип емоційності* передбачає включення в систему підготовки майбутніх вихователів емоційно-забарвленого навчального матеріалу, орієнтацію на активну позицію студента, співпрацю між учасниками навчального процесу, відмову від авторитарного стилю спілкування, розуміння важливості емоційного благополуччя тощо; *принцип саморозвитку* – свідомо, цілеспрямовано і самокеровано активність особистості, мета якої полягає в самозміні в позитивному напрямі, що і забезпечує особистісне зростання та професійне самовдосконалення [Кузікова]; *принцип синергії* – будівництво команди, робота в команді, розвиток згуртованості й творчої взаємодії з іншими людьми. У людських відносинах ціле може стати більше суми його частин. Успішно працюючий синергетичний процес дозволяє отримувати рішення, що набагато перевершують індивідуальні; *принцип інноваційності* – у першу чергу передбачає розвиток інноваційного критичного типу мислення (тобто уміння осмислювати, аналізувати великий потік інформації, обирати раціональне зерно; відкритість до сприйняття нових освітніх підходів; розуміння себе як педагога-новатора).

Зауважимо, що всі ці принципи мають умовну диференціацію, оскільки загалом орієнтують на цілісний процес навчання, розвитку та саморозвитку майбутнього фахівця у галузі дошкільної освіти. З метою забезпечення розу-

міння діалектичної залежності між елементами досліджуваної проблеми та відтворення цілеспрямованого процесу системи формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища нами виокремлено такі блоки моделі: *цільовий, теоретико-методологічний, змістово-технологічний, діагностико-результативний*.

Цільовий блок як системоутворювальний акумулює наявність конкретної мети – формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у дошкільному навчальному закладі.

Теоретико-методологічний блок моделі репрезентує різні підходи (особистісно-орієнтований, особистісно-діяльнісний, аксіологічний, компетентнісний, синергетичний, системний) щодо організації процесу формування готовності студентів (спеціальність 012 Дошкільна освіта) до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти, а також загальнодидактичні та специфічні принципи їх підготовки.

Наступний блок експериментальної моделі – *змістово-технологічний* – базується передусім на організації процесу формування готовності майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища (теоретична і практична частини), технологічному аспекті його забезпечення під впливом усіх компонентів цілісного освітнього процесу (зміст (навчальні дисципліни), форми навчання, методи і засоби навчання, педагогічні технології).

Діагностико-результативний блок засвідчує динаміку процесу формування готовності майбутніх фахівців у галузі дошкільної освіти до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти.

Дієвість та результативність запропонованої експериментальної моделі підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти потребує забезпечення відповідних умов: актуалізація стимулювально-позитивного впливу на емоційно-ціннісно-мотиваційну сферу майбутніх вихователів (особистісно-мотиваційний компонент); дидактико-методичне забезпечення підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища (когнітивний компонент); активізація рефлексивних

комунікативних та організаційних умінь і навичок самостійної творчої здоров'язбережувальної діяльності майбутніх вихователів через запровадження інтерактивної взаємодії у форматі «викладач-студент-дошкільник» (процесуально-діяльнісний компонент).

Реалізація виокремлених педагогічних умов у реальному процесі навчання здійснюється комплексно на мотиваційно-орієнтаційному, пізнавально-збагачувальному та творчо-технологічному етапах.

Висновки. Розроблена нами модель підготовки майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти, спираючись на тенденції професійної освіти, визначення поняття «готовність», відображає відповідну мету педагогічної діяльності, структурні компоненти готовності, етапи формування, теоретико-мето-

дологічний, змістово-технологічний блоки та опис результату реалізації цієї моделі. Вона базується на методологічних підходах (особистісно орієнтований, особистісно-діяльнісний, аксіологічний, компетентнісний, синергетичний) та принципах навчання (гуманізації, динамізації, оптимізації освітнього процесу, систематизації, інтеграції тощо); описує організацію освітнього процесу, який має на меті сформувати професійну готовність майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у закладі дошкільної освіти.

Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів окресленої проблеми. Перспективу подальших наукових розвідок убачаємо в опрацюванні педагогічних засад професійного самовдосконалення та неперервного професійного розвитку майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрущенко Т. Використання ІКТ для формування здоров'язбережувальної компетентності старших дошкільників. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 2021, Том 81, № 1. URL: <https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/3795/1758> (дата звернення: 02.09.2021).
2. Андрущенко Т. Теоретико-методичні засади формування здоров'язбережувальної компетентності в дітей дошкільного віку : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.08. Умань, 2015. 503 с.
3. Бех І., Зайцева Л. Курс на діяльнісно-компетентнісний підхід. *Дошкільне виховання*. 2013. № 1.
4. Дубасенюк А. Професійна педагогічна освіта: особистісно орієнтований підхід : монографія. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 436 с.
5. Козак А. В. Формування готовності майбутніх фахівців у сфері міжнародних відносин до міжкультурної комунікації : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Черкаси, 2012. 200 с.
6. Кузікова С. Психологічні основи становлення суб'єкта саморозвитку в юнацькому віці : монографія. Суми : Видавництво СумДПУ, 2020. 324 с.
7. Савченко О. Дидактика початкової школи : підручник для вузів. Київ : Грамота, 2013. 504 с.
8. Фокін Ю. Теорія та технологія навчання: діяльнісний підхід : [Текст] : навч. посіб. 4-те вид., перероб. та доп. Москва : Юрайт, 2018. 241 с.
9. Фокшек А. В. Системний та синергетичний підходи у моделюванні сучасного педагогічного процесу. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького*. Серія: Педагогіка. 2011. № 6. С. 213–220.
10. Циплюк А. М. Підготовка майбутніх вихователів до створення здоров'язбережувального середовища у дошкільному навчальному закладі : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Хмельницький, 2017. 243 с.

REFERENCES

1. Andriushchenko T. (2021). Vykorystannia IKT dlia formuvannia zdoroviazberezhualnoi kompetentnosti starshykh doshkilnykiv. [Using ICT to build the health competence of older preschoolers], 81 (1) URL: <https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/3795/1758> (Last accessed: 02.09.2021) [in Ukrainian].
2. Andriushchenko T. (2015). Teoretyko-metodychni zasady formuvannia zdoroviazberezhualnoi kompetentnosti v ditei doshkilnoho viku [Theoretical and methodological bases of formation of health-preserving competence in preschool children]. Candidate's thesis. Uman. [in Ukrainian].
3. Bekh I., Zaitseva L. (2013). Kurs na diialnisno-kompetentnisnyi pidkhid [Course on activity-competence approach]. *Doshkilne vykhovannia*. 1. [in Ukrainian].
4. Dubaseniuk A. (2012). Profesiina pedahohichna osvita: osobystisno oriientovanyi pidkhid [Professional pedagogical education: a personality-oriented approach]. Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU im. I. Franka [in Ukrainian].
5. Kozak A. V. (2012). Formuvannia hotovnosti maibutnikh fakhivtsiv u sferi mizhnarodnykh vidnosyn do mizhkulturnoi komunikatsii [Forming the readiness of future specialists in the field of international relations for intercultural communication. Candidate's thesis. Cherkasy. [in Ukrainian].

6. Kuzikova S. (2020). Psykholohichni osnovy stanovlennia subiekta samorozvytku v yunatskomu vitsi [Psychological bases of formation of the subject of self-development in adolescence]. Sumy : Vydavnytstvo SumDPU [in Ukrainian].
7. Savchenko O. (2013). Dydaktyka pochatkovoї shkoly : pidruchnyk dlia vuziv [Didactics of primary school]. Kyiv : Hramota [in Ukrainian].
8. Fokin Yu. (2018). Teoriia ta tekhnolohiia navchannia: diialnisnyi pidkhid [Theory and technology of learning: activity approach]. Moskva: Yurait [in Russian].
9. Fokshek A. V. (2011). Systemnyi ta synerhetychnyi pidkhody u modeliuvanni suchasnoho pedahohichnoho protsesu [System and synergetic approaches in modeling the modern pedagogical process]. *Naukovyi visnyk Melitopolskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho. Seriia: Pedahohika*. 6. 213-220. [in Ukrainian].
10. Tsypliuk, A. M. (2017). Pidhotovka maibutnikh vykhovateliv do stvorennia zdoroviazberezhualnoho seredovyscha u doskilnomu navchalnomu zakladi: [Preparing future educators to create a healthy environment in the preschool]. Candidate's thesis. Khmelnytskyi [in Ukrainian].

A. M. TSYPLIUK

Candidate of Pedagogical Science,

Senior Lecturer at the Department of Theory And Methods of Preschool Education,

*Municipal Higher Educational Institution «Lutsk Pedagogical College» of the Volyn Regional Council
Lutsk, Ukraine*

E-mail: atsyplyuk@lpc.ukr.education

<https://orcid.org/0000-0002-1307-8005>

THE MODEL OF FORMING THE READINESS OF FUTURE PRESCHOOL TEACHERS FOR CREATING A HEALTH PRESERVING ENVIRONMENT IN PRESCHOOL INSTITUTIONS

The article presents the materials of scientific research about development an experimental model of forming the readiness of future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions, which includes some blocks: target, theoretical and methodological, content and technological, diagnostical.

The target block (goal setting) accumulates the presence of a specific goal – to form the readiness of future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions.

Substantiation of the theoretical and methodological block of the model of the studied process outlines methodological approaches (personality-oriented, personality-activity, axiological, competence, synergetic, systemic) and principles the relationship of which provides an effective organization of training future preschool teachers.

The content-technological block is based on the organization of the process of forming the readiness of future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions (theoretical and practical parts), the technological aspect of its provision under the influence of all components of the holistic educational process (content, forms, methods, teaching aids).

The diagnostic-effective block of the model accumulates its structural components (criteria, indicators, levels), which allow to comprehensively investigate the effectiveness of the process of forming the readiness of future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions and its diagnostic tools.

The effectiveness of the proposed experimental model of forming the readiness of future preschool teachers for creating a health preserving environment in preschool institutions requires the provision of appropriate conditions: actualization of stimulating-positive influence on the emotional-value-motivational sphere of preschool teachers (personal-motivational component); didactic and methodological support for the preparation of future educators to create a healthy environment in the preschool institution (cognitive component); activation of reflexive, communicative and organizational skills and health skills of future preschool teachers through the introduction of interactive interaction in the format of “teacher-student-preschooler” (procedural-activity component).

Key words: pedagogical model, a preschool teacher, professional training, a health preserving environment.